

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. IV. De tertia præscriptionis conditione, nempe titulo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. IV.

De tertia præscriptionis Conditione, nempe titulo.

177. **N**omine tituli hic venit prima radix, & causa ex se se habilis ad transferendum Dominium: ut donatio, emptio, transactio, hæreditas, legatum & hujusmodi. Triplicem distinguit Haunold. Scilicet apparenter verum, existimatum, & præsumptum. Per apparenter verum intelligit titulum reipsa intervenientem v. g. donationem, sed ob causam latentem invalidam: hic titulus ab eo dicitur coloratus, seu apparens, quando ex causa justa existimo intervenisse titulum, nempe donationem aut legatum &c. reipsa tamen non intervenit, ut si hæres mihi tradat rem quasi legatam, cum tamen non sit legata, dicitur titulus existimatus; quo casu decor possidere *pro meo*, vel *pro soluto* vel *pro donato*, vel *pro empto*. Demum quando ob temporis diurnitatem jus præsumit præcessisse titulum, licet possidens nequeat tituli speciem allegare, quia non amplius meminit, an pro donato vel empto vel hærede vel legato possideat, prout jus præsumit præcessisse in possessione longissimi temporis, seu tricennali vocatur præsumptus, quem male confundit cum colorato Lugo & Dicastil.

Ut autem præsumatur titulus pro possessione triginta aut quadraginta annorum duo requiruntur. Primum est, ne jus ei resistat, ex defectu hujus condi-

tionis, possessio etiam quadraginta annis Parochiæ sitæ in alterius Episcopi Diocesi continuata non præscribit, quia *Cap. Primum de præscript.* contrariatur. Secundum est, ut non habeatur aliunde præsumptio contra possidentem, seu quod male possideat: quia tunc nequit præsumi justus titulus.

178. Dico primò ad præscriptionem temporis Ordinarij nullus titulus à jure præsumitur, sed est necessaria allegatio, & probatio certi tituli, *Ex L. 27. ff. de usucap. & clarius L. 24. Cod. de rei vindicat. nullo*, inquit, *justo titulo præcedente possidentes ratio juris quarere dominium prohibet.*

Secundò ut præscribatur tempore ordinario non requiritur titulus coloratus, sed sufficit existimatus, seu putativus (excipitur titulus emptionis, ad quem requiritur bona fides tempore initi contractus *per L. 48. ff. de usucap.* de contra in alijs contractibus sufficit fides bona tempore traditionis seu solutionis, licet præcessisset mala fides, Haunold, n. 224. juncto 233.) ita communis juristarum lege 5, & 6. ff. pro legato & L. 33. ff. de usucap. Ratio specialitatis pro contractu emptionis in *Cit. Leg.* datur his verbis: *in cæteris causis solutionis tempus inspicitur, & sufficit me putare meum esse cum solvis, in emptione autem & contractus tempus inspi-*

inspicitur & quo solvitur. Imò etiam aliquando in titulo emptionis sufficit titulus existimatus, ut si servo meo, aut procuratori mandavi, ut rem emat, si eam mihi tradat asserens se eam meo nomine emisse, ita decisum est *L. 11. ff. pro emptore*, rationem dat Haunold. *n. 234.* quod tunc principalis sit in bona fide, quantum enim in ipso erat, plus ab eo exigi non poterat tempore mandati dati.

Tertiò ut currat ordinario tempore præscriptio servitutis realis continuæ, id est habentis actum continuum, ut aquæ ductus, nullus est necessarius titulus, sed sufficit scientia & patientia Domini, *Ex L. 10. ff. si servitus vindicetur*. Quia patientia scientis Domini secundum Leges est consensus interpretativus.

Dixi primò *realis*, quia servitus personalis ut ususfructus sine titulo non præscribitur tempore ordinario, quia à regula generali requirente titulum nullibi excipitur.

Dixi secundò *continua*, nam discontinua, seu discretæ, hoc est, cujus usus & actus fiunt per intervalla (ut sunt actus pendentes ab actione hominum, ut pecorum ductus, pastus, venatio, iter, quo nomine in jure venit jus ambulandi hominis, actus, id est, jus agendi, vel jumentum, vel vehiculum, via seu jus eundi, agendi & ambulandi) non datur præscriptio absque titulo, nisi tempore immemoriali fuerit talis servitus, ita docet praxis, quam passim tribunalia sequuntur apud Haunold. *n. 226.*

Quartò ut præscriptio longissimi temporis, nempe 30. aut 40. annorum valeat, non tenetur possessor ullum titulum allegare, aut probare, quia jus præsumit justum præcessisse ita *Cap. ad aures. de præscript. & L. 4. Cod. de præscr. 30. aut 40. annorum*. Duo autem requiri ad hanc præscriptionem dixi in fine *numeri 177.*

§. V.

De rebus præscriptionis incapacibus.

179. **Q**uarta conditio ad præscribendum necessaria est capacitas rei: unde cum favore legis humanæ sit introducta præscriptio, si lex humana aut aliorum aliquas eximit, illæ præscribi nequeunt.

Observat autem *Less. L. 2. c. 6. dub. 15.* duplicis generis esse res, quæ secundum jus dicuntur non posse præscribi:

quædam quia tempore ordinario non usucipiuntur, ut res furtivæ, & vi possessæ *§. furtivæ Instit. de usucap.* hæ enim licet à fure ob malam fidem nunquam præscribantur, uti nec à tertio tempore ordinario, bona etiam fide à fure eas accipiente, ab eodem tamen præscribuntur tempore longissimo, ita communiter Doctores *ex L. sicut in rem Cod. de præscr. 30. vel*